

JORDEN ÄR VÅR GEMENSAMMA ÄGODEL

Hur ska vi allokeras jordens resurser på ett rättvist sätt? En noggrann, metodisk och precis fördelning av alla resurser och tillgångar är förstas att föredra framför dagens. Men den blir ändå alltför fixerad vid själva ägandet som koncept. Den goda viljan däremot kan lyfta blicken från det materiella och bli inledningen till en tidsålder där vi delar med oss.

Föreställ dig en värld där det går att beräkna totala värdet av jordens alla materiella tillgångar. Para sedan det med totala antalet människor på jorden vid en given tidpunkt. Säkerställ sedan att varje nyfött barn får sin rättmätiga andel av helheten. Idag uppgår den till en sjumiljarddel av världens olika tillgångar såsom av titan, ägg och te. För att utvinna t ex metallen titan krävs samarbete. Titan är till för alla och används av kollektivet. Det är alltså i högsta grad något för världen som helhet. Varje grupp får bara använda sin tilldelade andel av världens resurser. Men de kan bedriva byteshandel med både verksamhet och resurser eller naturtillgångar. Man ställer upp maxgränser så att ett företag inte kan förvärva rättigheter, genom att det är stort eller genom uppköp, till mer än den överenskomna andelen av naturtillgången i fråga. Och om ett företag inte kan visa att det använder sin tilldelning på ett sätt som är bra för planeten, vilket med nödvändighet skulle omfatta en rättvis fördelning av antingen naturtillgångarna som sådana eller produkter som grundar sig på dem, då dras rätten in för det ändamålet.

Detaljerna i en sådan tänkt världsstruktur går att arbeta vidare på i all oändlighet. Men frågan är om en sådan värld, bortsett från tidigare koncentration av rikedom eller makt, eller från geografiska tillfälligheter, skulle

vara en rättvisare och lyckligare plats att leva på? Men trots att visionen verkar hysa tanken på EN mänsklighet har den konstigt nog en osäker underström, lik en snäll "storebror" som av god vilja delar med sig och där goda relationer överflyglas av en överdriven granskning och kontroll av planetens materiaspekt. Nyckelfrågan är nog att visionen faktiskt inte handlar om ägandet i sig. Så länge som vi håller alltför hårt fast vid idén om att vi har rätt att äga materiella tillgångar – vare sig det är ett stycke mark, ett hus, en bil, jordens olja, gas och mineraler, ett företag etc är det då inte troligt att människosläktet kommer att fortsätta vara bundet och inspärrat i den materiella världen? För ett alltför intensivt fokus på 'ägande' kan hindra viljan att dela med sig, speciellt när det är frågan om större materiella tillgångar. Och detta tenderar att skapa mer splittring. Viljan att dela med sig utvecklas gradvis när det mänskliga medvetandet befrias från de materiella krafternas kontroll. Så under det att mänskligheten måste fortsätta använda substansen i den materiella världen och locka fram skönheten i den, bör vi fortsätta att äga den till varje pris? Detta kan såklart bara hålla oss tillbaka från att förverkliga det andliga syftet med att dela med sig.

Den mänskliga påhittigheten och den tekniska utvecklingen gör att det går att samla in, lagra och bear-

I detta nummer

Jorden är vår gemensamma ägodel

Fenix reser sig ur askan - en civilisations pånyttfödelse

Recensioner

Den nya gruppen världstjänarens högtidsvecka den 21-28 december 2012

Redaktör:
Dominic Dibble

www.worldgoodwill.org

beta data, så att vi faktiskt kan träda in i en sådan imaginär värld, men det är bara att spänna vagnen före hästen. Om den goda viljan vore levande i större delen av mänskligheten skulle det möjligen fungera, och likaså, om en anda av god vilja var aktiv skulle systemet inte alls behövas. Rättvis fördelning har att göra med planetens totala resurser snarare än en petnoga granskning och uppdelning av varenda liten tillgång. Föreställ er vilket mödosamt arbete det skulle vara att detaljstyra varenda en av jordens tillgångar, av vilka många ständigt fluktuerar eller förvandlas, att matas in i centraldatorer för att utarbeta exakta procenttal och andelar. Ta ett slumpvis sortiment av naturtillgångar såsom titan, te eller ägg som vi exemplifierat med tidigare. Titan och andra mineraltillgångar tillhör Moder jord. De är gudagivna resurser som bara råkar ligga under den del av jordytan som några tursamma nationer för närvarande bebor. Denna lyckliga tillfällighet tolkas som ägande, och det är där som det grundläggande problemet ligger. Ägg och te är produkter vi konsumerar. De odlas eller drivs fram av människor. Det är därför mer naturligt att vi ser dem som något som tillhör den som planterat tebusken eller fött upp hönsen som lagt äggen. Ett annat problem är om man delar tillgångar efter befolkningsstorlek. Följden kan bli att befolkningstillväxten främjas – fler barn innebär större rikedom.

När vi fördjupar granskningen av en vision som till en början verkar tilltalande för människor av god vilja ser alltför problem när något mer detaljerat än en allmän fördelning av jordens resurser för att lindra svält och utrota fattigdom. Den goda viljan drar bort uppmärksamheten från alla dessa svårigheter mot kvaliteten i mänskliga relationer och till de andliga rikena snarare än det matematiska ägandet av den ena eller andra i den materiella världen. Dessutom inrymmer den goda viljan en uppoffrande impuls. Den bryr sig inte bara om sin egen lika stora andel av 'saker och ting' utan frodas i att tjäna andra och stimuleras av den andliga kvaliteten i alla relationer i alla naturriken. När det gäller vår planet pekar den mot förvaltar-skap snarare än ägande. Ett exempel på en nation som visat en sådan anda av god vilja var Norge för cirka tjugo år sedan när man upptäckte de enorma oljetillgångarna i Nordsjön.

I stället för att portionera ut rikedom till varenda norrman, har Norge använt enorma summor av sin nyfunna rikedom till att hjälpa andra länder. I jämförelse med de andra skandinaviska länderna var Norge rätt fattigt tidigare. Per capita är Norge det mest generösa landet på jorden vad gäller utlandsbistånd. Vilken inspiration Norge är som världsledare, ett skinnande ljus mot en mörk bakgrund av girighet och materiell hamstring. Det är bara att hoppas att andra nationer kommer att ryckas med, följa ljuset och ändra sitt beteende. Att dela med sig, något som höjer sig över ägandeskap är helt säkert det enda sättet att klara världens större problem, såsom föroreningar, global uppvärmning och de alltmer krympande regnskogarna.

Alla framtidsvisioner måste ha sin utgångspunkt och grund där mänskligheten står just nu och nästa steg framåt måste vara pragmatiskt. Ibland skapar brister eller allvarliga kriser en plötslig förändring i tänkande och attityder och kräver en fullständigt ny approach. Det är genom nuvarande planetära kriser som den goda viljan aktiveras och mänskligheten lär sig att lösningar bara kan grundas på samarbete och delande. Snarare än att varje person äger sin egen bit av planeten så bekräftar den goda viljan att mänskligheten är jordens steward. De saker som är oundgängliga bör delas av alla för att vi ska bibehålla en god hälsa, men fokus är alltid på själens osynliga kvaliteter, som inte går att ta på. Det är först när vi förstår att det är energins grundläggande sätt att cirkulera för att skapa och stärka relationer som vi börjar dela med oss. Vi delar ju luften vi andas, vattnet vi dricker, eterväven som förenar alla former, och det är ett uttryck för att vi delar ett enda liv som genom-syrar och ger oss alla liv.

FENIX RESER SIG UR ASKAN – EN CIVILISATIONS PÅNYTTFÖDELSE.

Viljan till det goda hos de som vet är ett magnetiskt framtidsfrö.

Alice Bailey

Civilisationer är de yttre formerna av tankekonstellationer. I en tid då en stor och växande del av mänskligheten håller på att bli mentalt fokuserad, gestaltas idéerna allt snabbare. Den nya gruppen världstjänare är en viktig grupp, som hjälper till i denna process av snabbt genererade idéer. Den kan hjälpa mänskligheten till en trygg övergång till den nya civilisationen.

Man säger ofta att vi nu lever i en viktig övergångstid. De välbekanta goda sederna och samhällsinstitutionerna utmanas överallt på många sätt. Man kan till och med säga att hela den globala civilisationen genomgår en förändring.

Victor Hugo anmärkte att det inte finns något starkare än en idé vars tid har kommit. Mänsklighetens svårigheter är för närvarande att den möter en ständig ström av nya tankar vars tid har kommit. Detta är ett direkt resultat av mänsklighetens växande mentala styrka. Delvis som ett resultat av att massan fått mer utbildning (utvecklingen av en viktig filantropisk tanke) och delvis beroende på att medvetandet utvecklats, så blir allt fler mentalt fokuserade, och kan i stånd att arbeta med idéer. Och civilisationen är också resultatet, det yttre materiella uttrycket, för idéer. När idéerna ändras, så gör slutligen också de många formerna och institutionerna, teknologierna och de karakteristiska konstformerna det. De är ju de som bygger upp civilisationen.

Varför förändras idéerna? En idé, liksom allt annat, har en livscykel. Först attraherar den ett antal tänkare, drar till sig samarbete och arbetar sin väg ut till ett aktivt uttryck. Beroende på dess livskraft håller den ihop sin uttrycksform en längre eller kortare tid. Till slut lossnar greppet om formen, vilket leder till dess upplösning. För femhundra år sedan spelade monarkin huvudrollen i de flesta samhällens politiska organisation. Nu visar evenemangen runt firandet av den engelska drottningens femtioår på tronen att, på de få platser den fortfarande finns så uttrycks monarkins i till största delen ceremoniella och symboliska termer.

I flera av sina verk understryker Alice Bailey vikten av att en nyckelgrupp när dessa idéer kommer fram. Den nya gruppen världstjänare består av alla som ingår i den förtrupp som

transformerar mänsklighetens tankar, genom att de ständigt försöker kontakta och manifestera den gudomliga planens idéer. Den processen kräver inte bara de få som kan uppfatta de nya inkommande tankarna, utan också de som kan fungera som barnmorskor och visa de nya idéerna för den breda massan, vilket gör att de får en bred anslutning. Och slutligen finns det de som är skickliga att implementera tankegångarna i form av handlingsprogram. Sålunda behövs bredast tänkbara mångfald i tänkandet för att föra tankarna från nivåer av högsta abstraktion ner till en punkt där de kan förkroppsligas i varaktiga institutioner och tillämpningar. Och för att en institution eller tillämpning ska bli varaktig, måste man vara vaksam och noggrann vid varje punkt i nedstigandet av idén eller formen.

Den process varigenom civilisationen periodiskt omskapas kan vara högst oroande för de som måste genomleva den. Detta gäller speciellt nu när processen accelererar. Dessutom lever folk längre nu och kan vänta sig att få uppleva många fler förändringar i livet än tidigare generationer. Så, när de många förändringarna staplas på varandra kan man till och med känna att den civilisation man föddes in blivit något helt nytt och främmande. Alice Bailey noterade detta när hon skrev att "civilisationer som håller på att dö ut finns kvar i sin slutgiltiga form medan nya civilisationer håller på att komma fram. Cykler kommer och cykler går och i den vevan överlappar de varandra."¹

Om mänskligheten ska lära sig leva och arbeta konstruktivt i vår tid av snabba civilisationsförändringar, kan det hjälpa att se nuet som ett gradvis uttryck av en hög framtidsvision – en vision som inte får tvingas fram alltför snabbt, utan noggrant och omsorgsfullt utarbetad, så att alla kan känna att de bidrar konstruk-

tivt. Denna tålmodiga utveckling utmärker en orubblig vilja- till-det-goda, som starkt engagerar sig i en riktig tajming i medvetandets utveckling. Även goda idéer kan vara dödfödda om de kommer för tidigt innan allmänheten är redo att godta dem. Nationernas förbund var före sin tid: men gav prototypen till Förenta nationerna. Stramhetens renande effekt har vi diskuterat i det förra nyhetsbrevet, och EU:s allvarliga strukturella problem, som röjs i den ekonomiska krisen, kan kanske leda till en förnyad prövning av mening och syfte med unionen som sådan. Har den alltid primärt handlat om att trygga större materiella fördelar för dess medborgare eller finns det en djupare dimension i en gemensam historia, kultur och värderingar som måste utnyttjas? Och finns det någon viktig lärdom som EU:s kamp försöker förmedla?² Samtidigt som ett sådant nytänkande kan vara smärtsamt är det positivt att människans tänkande därigenom leds längre in i meningens värld, där idéerna finns. Det som utmärker den nya gruppen världstjänares arbete är att motivet för att kontakta och utarbeta idéer alltid är helhetens bästa, så att idéerna alltid i sig innehåller fröet

till syntes. Det är även utmärkande att medlemmarna i den nya gruppen världstjänare är mottagliga för att arbeta konstruktivt i grupp, för det sägs att de nyare sanningarna bara kan förstås genom gruppens ansträngningar.

En av världens äldsta symboler är fågel Fenix, en stor fågel som med jämna mellanrum förtärs av eld och sedan återföds. I den tidlösa visdomen används elden ofta som symbol för sinnet. Som vi vet kan elden vara både välgörande och destruktiv. Det är upp till människor av god vilja att lära sig arbeta med konstruktiva tankar, och hitta sin egen plats i någon av de många grupper som utgör den nya gruppen världstjänare, och försöka få kontakt med den höga visionen av en framtida värld där helhetens bästa genomsyrar alla samhällsorgan. Då kan civilisationens fågel Fenix tryggt födas på nytt, och svinga sig upp till högre rymder.

1. Alice Bailey, *Strålarna och invigningarna*, p.268

2. Alice Bailey påpekade redan 1935 att "*Europa är ett område som ska fostra världen att tänka sig världen i verklig enighet.*" *Discipleship in the New Age*, del 1, p.161]

RECENSIONER

> **Future money: Breakdown or breakthrough?** av James Robertson (Green Books, 2012) www.jamesrobertson.com/futuremoney.htm

> **World Happiness Report**, red. Jeffrey Sachs, John Helliwell och Richard Layard (Earth Institute of Columbia University, 2012, www.earth.columbia.edu/articles/view/2960)

Future money: Breakdown or breakthrough? (sv. Pengarna i framtiden: sammanbrott eller genombrott?)

James Robertson är en känd, oberoende tänkare i ekonomiska och sociala frågor, som nyss kommit ut med boken *Future money*. Den handlar om pengar och deras roll i framtiden. Språket är enkelt och utan facktermer. Han gör en fängslande och fullständig genomgång av hur vi skapar och använder pengar. Hans viktigaste argument är att nuvarande penningssystem motiverar folk att leva på vissa sätt, snarare än på andra och att de är destruktiva för såväl mänskliga samhällen som ekologiska system. Penningssystemet är således strukturerat i direkt motsättning till det civila samhällets ansträngningar att lösa några av mänskligheten mest akuta och brännande problem- världsfattigdomen, ekologisk förstörelse, sociala orättvisor, ekonomisk korruption och politisk oro och politiskt våld. Behovet av reformer är därför stort och överhängande.

Regeringarna och deras olika organ och instanser har tre övergripande och viktiga funktioner: att tillgodose det offentliga behov av pengar, ta in statens inkomster i form av skatter och att spendera dem för allmänhetens olika behov. Robertson visar att penningssystemet genom tiderna har utvecklats till ett lapptäcke, som nu är helt i otakt med behoven i vårt århundrade. Som en grund för reformer föreslår Robertson att det centrala syftet bör vara att motivera oss och göra så att vi organiserar vårt personliga och kollektiva liv så att det leder till mänsklighetens överlevnad och väl-

befinnande och för allt liv på jorden. Tråkigt nog är det största hindret för en sådan förändring är att få, om ens någon, av världens ekonomiska professionella och policymakers är intresserade av syftet med hur de ekonomiska systemen fungerar, eller ens om de har något syfte. Han menar att en välinformerade allmän opinion och dito handlande, parat med ett konstruktivt ledarskap fokuserat på praktiska åtgärder som behövs för reformer, kommer att krävas för att övertyga politiker och finansärer om att förändringar behövs.

Robertson utforskar penningens historia för att visa hur de outtalade syftena för det nuvarande penningssystemet har utvecklats, och visar vilka viktiga reformer som måste genomföras på lokal, nationell och internationell nivå i systemet. Den nationella delen är mest utvecklad, och han ägnar också störst uppmärksamhet åt den. Han viktigaste rekommendation är att de nationella penningtillgångarna överförs från handels- och affärsbanker till en centralbank. Vidare föreslår han att skatter ska tas ut på konsumtion och inte som nu på inkomster, eftersom det är konsumtionen som skapar miljöförstöring. Han vill att en del av dessa skatter ska användas för att finansiera en medborgarlön, istället för nuvarande komplicerade bidragssystem. På den internationella nivån föreslår Robertson i stora drag liknande reformer, med tillskapande av en ny internationell valuta som skulle fungera parallellt med de nationella valutorna. Och utvecklande av arrangemang för internationella statsinkomster genom att beskatta användningen av globala gemensamma resurser såsom havsfiske, flygrutter och rymden men även aktiviteter som orsakar nedsmutsning över nationsgränser. Dessa fonder ska användas för att finansiera utgifterna i FN och dess olika organ och eventuellt också tillhandahålla en global komponent av medborgarlönen. Han anmärker att det även är viktigt med att man skapar ny och självständigare lokala ekonomier. För detta efterlyser han ett aktivt engagemang från lokala regeringar och att man ger mycket större utrymme åt oberoende lokala valutor, lokala kooperativa företag, kreditsammanslutningar och utvecklingsbanker.

Future Money är ingen tjock bok, men den är helt klart frukten av decennier av forskning och funderingar kring viktiga ekonomiska frågor. Robertson ger rikligt med referenser för den som vill forska vidare i ämnet. Genom att extrahera det väsentliga ur ett så komplicerat ämne och anvisa en klar agenda för omedelbar handling har Robertson skrivit en bok av enormt värde för alla som vill skapa en bättre framtid för mänskligheten.

Den andra april 2012 stod Bhutans regering värd för ett högnivåmöte vid FN:s högkvarter i New York. Ämnet var **Välfärd och lycka: att definiera ett nytt ekonomiskt paradigm**. Under många år har Bhutan utvecklat mätmetoder för något man kallar *Gross National Happiness* (GNH) [ung. bruttonationallycka]. Andra grupper börjar också utveckla nya sätt att mäta livskvalitet, eftersom det finns ett växande missnöje med BNP - det standardmått man brukar använda.

Samtidigt med mötet gavs den första numret av **World Happiness Report** ut. Detta var helt avsiktligt. Man ville att den skulle få så stor uppmärksamhet som möjligt. Rapporten gavs ut av *Earth Institute vid Columbia University* under redaktion av dess rektor Jeffrey Sachs, i samarbete med John Helliwell och Richard Layard. Den återspeglar ett nytt krav på att man måste beakta lycka och frånvaro av elände och misär när man ställer upp kriterier för en regeringspolitik. Rapporten har genomlyst tillståndet av lycka i världen i dag och visar hur den nya vetenskapen om lycka förklarar individuella och nationella lyckovariationer. Sachs anmärker inledningsvis att i utfattiga samhällen är strävan efter förbättringar i det materiella välståndet vettigare eftersom stigande inkomster kan ge basala förbättringar i nutrition, skolgång och hälsa. Men forskningen visar också att i rikare länder verkar inte fortsatt ökning av inkomsterna utöver en viss gräns ge större lycka. Han anför ett antal skäl för detta förvånande resultat: folk tenderar att jämföra sin egen välståndnivå med andras. Det ökande välståndet kan vara ojämnt fördelat. Andra faktorer, såsom otrygghet eller brist på förtroende för samhället kan urholka utbytet av stigande inkomster. Högre inkomster kan öka lyckan i någon mån, men strävan efter högre inkomster kan reducera lyckan och hela tiden skapas nya begär

genom reklamen.

Sachs pekar på att ekonomernas förenklade syn på människor som rationella konsumenter (underförstått i BNP) måste ersättas med en bredare och utförligare modell av människan. Den måste ta hänsyn till att det finns ett komplicerat samspel av känslor och tankar bakom våra beslut. Vi måste ha en modell som erkänner att vi har ett starkt behov av socialt personligt sammanhang och gemenskap. Han anmärker att tanken att samhällen ska utveckla lyckan hos medborgarna är okontroversiell, men att en invändning är att det är en alldeles för vag och för subjektiv kvalitet för att kunna genomsyra/prägla en regeringspolitik. Han pekar på att lycka är ett mångdimensionellt begrepp. Psykologer, ekonomer, opinionsundersökare och sociologer har visat att det kan mätas, analyseras och relateras till karakteristika hos individen och det omgivande samhället. Det finns numera en gryende lyckovetenskap, som resten av rapporten visar på mera i detalj. Sachs avslutar med att berömma Bhutan för pionjärbetet med GNH, och han föreslår att efterföljaren till millenniemålen, som kallas hållbarhetsmål (SDG) – framtida globala utvecklingsmål, borde utfästa sig att ha med mått på lyckan.

I rapportens andra kapitel redovisas några av de lyckomått som man för närvarande använder, såsom i *Gallup World Poll* och i *European Social Survey*. Resultaten tyder på att regelbunden insamling i stor skala av olika lyckoindex kan förbättra den makroekonomiska policyn och höja den sociala servicenivån. I kapitel tre granskas vad som framkallar lycka, både den yttre (t ex inkomst, arbete, *governance*, värderingar) och på den personliga nivån (hälsa, familj, utbildning, ålder) och man drar slutsatsen att under det att den absoluta inkomsten spelar stor roll i fattiga länder, så är den relativa inkomsten troligen den viktigaste i rikare länder och att många andra faktorer inverkar mer, såsom tilltron till samhället, arbetets art och politisk delaktighet. Kapitel fyra visar på en del implikationer för policyn av dessa forskningsresultat, och menar att en basal levnadsstandard är viktig för lyckan, men därefter är lyckan mer beroende av kvaliteten i mänskliga relationer än av inkomsten. Därför bör man utforma en politik som kan stärka mänskliga relationer, t ex hjälpa och stödja familjer till att få en vettig balans mellan arbete och familj och tillgodose allas behov av lämplig utbildning.

I del två tar man upp tre fallstudier. Den första är från Bhutan. Författarna vill understryka att GNH är ett mångdimensionellt verktyg, och citerar Bhutans premiärminister Jigme Thinley. Han säger, att "verklig och varaktig lycka kommer när man tjänar andra, lever i harmoni med naturen och får klart för sig att vi äger en medfödd och naturlig visdom". GNH-indexet består av 33 olika indikatorer, indelade i nio områden utbildning, hälsa, ekologisk mångfald och återhämtningsförmåga, bra *governance*, tidsanvändning (arbete och sömn), kulturell mångfald och återhämtningsförmåga, samhällsvitalitet, psykologiskt välbefinnande och levnadsstandard. Författarna beskriver varje indikator i detalj, liksom hur de har kombinerats. De beskriver de mest aktuella resultaten, och ger exempel för att visa hur olika grupper, både läs- och skrivkunniga och analfabeter, stad och land, gammal och ung, munk, bonde eller affärsman alla kan identifieras som lyckliga om man använder denna modell. Till slut anmärker de att GNH i mångt och mycket är ett levande experiment, och betonar att syftet med GNH-indexet är att ge ett incitament för att andra personer på andra områden att föröka lyckan i samhället.

Den andra fallstudien beskriver ett aktuellt projekt, som Englands statistiska centralbyrå utför. Man vill mäta subjektivt välbefinnande, och meningen är att fånga det subjektiva välbefinnandet i fyra frågor. Svårigheterna var inledningsvis många och man drar slutsatsen att subjektiva mått och objektiva mått kan fungera som komplement till varandra när man ska fastställa ett nationellt välbefinnandemått.

Sista exemplet beskriver ett alldeles nytt projekt inom OECD, *Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling*. I den skisseras principerna för hur de nationella statistiska centralbyråerna ska kunna mäta subjektivt välbefinnande. Avsikten är att man vill tillhandahålla hjälpmedel för att standardisera mätmetoderna i olika länder, allt för att underlätta jämförelser mellan olika regioner, områden och länder. Man räknar med att rapporten med principerna ska kunna publiceras mot slutet av 2012.

Att det över huvud taget finns en *World Happiness Report* är verkligen glädjande, för den visar att verklighetsinriktade ekonomer och statistiker nu är villiga att erkänna att de måste ta med mer subjektiva dimensioner i sina ekonomiska bedömningar och analyser. Det subjektiva välbefinnandet eller lyckan är i sig inte så lätt att definiera, men det är intressant att se att man betonar faktorn "förbättrade relationer" som härleds ur rapporten. Att åstadkomma goda relationer genom att praktiskt använda god vilja är ett av de viktigaste ämnena i Alice Baileys arbeten. Rätt och gott är ytterligare två tankar som mänskligheten länge kämpat för att omsätta i praktisk handling, och för att förstå och uttrycka dem krävs inte bara klara tankegångar, utan även en hjärtats glödande medkänsla. Hjärtat är samvetets väktare, och när kontrollen övergår från sinnets ihärdiga tjatter till "den stilla, svaga rösten", kommer den naturliga tendensen att tänka och handla i termer av det bästa för helheten. Då kan, med Jigme Thinleys ord verkligen en varaktig lycka framträda, genom att vi tjänar våra medmänniskor och alla naturrikerna. Hjärtats kärleksfulla vishet kan bli en naturlig magnet i samhället.

DEN NYA GRUPPEN VÄRLDSTJÄNARES HÖGTIDSVECKA DEN 21 – 28 DECEMBER 2012.

I takt med att mänsklighetens medvetande expanderar får vi tillgång till nya andliga energier som kan användas i tjänande. Dessa energier följer ett cykliskt mönster, liksom allt annat i naturen. En sådan cykel påverkar människans medvetande speciellt mellan den 21 och den 28 december vart sjunde år. Grupper över hela världen uppmärksammar denna period och den kallas för den nya gruppen världstjänares högtidsvecka, och högtidlighåller arbetet av alla som osjälviskt tjänar andra oavsett ras, klass eller tro.

Senaste högtidsveckan var 2005. Sedan dess genomgår världen ständiga förändringar. Allt fler människor av god vilja har ställt in sin vilja till att bli ett mer effektivt instrument för förändring. Den nya gruppen världstjänare är därför uttolkare, gynnare och utvecklare av en tillväxt av den goda viljan och klokheten. De har en omdannande påverkan på det mänskliga medvetandet och fungerar som en mellanhand och jämvikt mellan mänskligheten och de återuppbyggande nya krafterna som är på gång. Trots de upprivande utmaningar som mänskligheten ännu står inför, lyser den vision som de som kan se genom det yttre kaoset upp vägen framför oss.

Denna vecka av gruppinflytande är det en bra tid att meditera och sprida kärlekens och den goda viljans kraft genom den nya gruppen världstjänares nätverk och in i mänsklighetens tankar och känslor. Den ger också en speciell möjlighet att engagera sig i världstjänargruppens arbete. Det är därför vi gärna ser att du deltar i denna högtidsvecka, och att du låter en stark och klar ton av god vilja ljuda som svar på ett angeläget behov att införa andliga värden.

Efter den förra högtidsveckan för sju år sedan har vi fått se stora omvälvningar, politiskt, socialt och ekonomiskt. De har manifesterat sig i projekt såsom Occupy-rörelsen, den arabiska våren och ett fokus på Förenta nationernas millenniemål, det senare dock med varierande framgång. Tillsammans påverkar de medvetenheten rejält i sociala ämnen och andliga principfrågor. Vi har också sett vilken utmaning det är för nationer och samhällen att kunna uttrycka sådana värderingar och att förbättra de strukturer som ska fungera för allmänhetens bästa. Dominerande är ändå egenintresset och de nationella intressena, och då kan det inte bli någon social harmoni, ingen trygghet eller enighet, ingen frihet eller välfärd. Kanske får vi de kommande sju åren se att vi ger upp vår själviskhet, när personer av god vilja medger att vi måste dela med oss och att alla samhällets delar måste ge sitt bidrag för att helheten ska kunna växa och blomstra. Ordet *sacrificio* (eng. *sacrifice*) betyder 'göra helig' och gruppens arbete är därför nära sammanlänkat med att stärka bron mellan de högre och lägre naturrikerna.

Eftersom alla folks och nationers öden bestäms av de värderingar som styr deras beslut, låt oss göra vad vi kan i våra egna liv för att stödja de, som arbetar för att implementera värderingarna i samhället. Vi kan göra den nya gruppen världstjänare starkare genom meditation, speciellt veckan 21 – 28 december. Om ni vill ha material som ni kan använda och dela ut går det bra att skriva till oss.

Under högtidsveckan kommer Lucis Trust, som är moderföretaget för World Goodwill, att hålla möten i London, Genève och New York med

”brobyggande” som tema. Lördagen den 22 december 2012 blir det första mötet. Vi hoppas att ni kan komma till någon av dessa möten eller länka till oss i meditation. Det går bra att mejla eller skriva vanligt brev så skickar vi ett detaljerat program och information om andra möten som vi planerar för veckan. Ni kan också ta del av programmet på den engelska hemsidan www.lucistrust.org/festival-week. Vi håller dessutom på att framställa en video som hjälp att ge publicitet åt denna viktiga vecka.

Det finns även möjlighet för den som vill att lägga in egna aktiviteter på hemsidan. Vi är som ni märker intresserade att få ta del av alla planer ni kan ha för denna vecka, men det spelar ingen roll var ni än befinner er eller vad ni än gör – det som är viktigt är förberedelserna i medvetandet för denna cykliskt återkommande viktiga vecka.

DEN STORA INVOKATIONEN

(omarbetad version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande* återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Om du vill skicka det här budskapet vidare till andra så finns två kort som du kan ta från vår engelska hemsida www.lucistrust.org/ecard/ och www.lucistrust.org/ecard2/

*Många religioner tror på en världslärare som ska komma någon gång i framtiden. Han är känd under många olika namn såsom Herren Maitreya, imamen Mahdi, Kalkiavataren etc. Ibland används dessa namn i någon version av Den stora invokationen av folk med olika tro.

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut fyra gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska. Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumenera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda banknumret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembe (3è)
Case Postale 26
CH - 1211 Geneva 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till flera personer. Bankgironummer: 5777-1537